

בקול, והעופות מצפים
בשיר, לקבל את הפת בשמלה
בגונן, לקבל קדישין מהחמן,
שהם קדוש קדוש קדוש וכו',
ואין קדשה פחות מעשרה,
והקדישין הם מצד של החכמה
שהיא י', קדש ישראל ליהו"ה
ראשית תבואה, ראשית ודי,
ומתברכים בשבע ברכות מצד
האם העלינה שהיא ברכה,
ועליה נאמר להנימ ברכה אל
ביתך. ושבע ברכות הן -
בשחרית שפטים לפניה ואחת
לאחריה, ובערבית שפטים לפניה
שפטים לאחריה, והם שבע
СПРИОТОں שבלילות בחמן וכלה,
וזהו שמע ישראל וגומר, הרי
כאן קדשה וברכה ויחוד. באותו
זמן מתקעור דוד בכנור שהוא
מנגן מלאיו בעשרה מני נגונים,
ראשון באשרי, וזה בראשית.

תקון שלשה עשר

בראשית, שם אשרי, וזהו
אשרי האיש, והוא אהיה אשר
אהיה, ראש לכל הראשים,
עליה נאמר ראש עלייך
כברמל, וזה תפlein של ראש,
ודלת ראש כארגמן זה תפlein
של יד, וכו' משבחים את הפת
באשרי הנה. וזה שבחותם באשרי
כיאשרוני בנות.

מי זוכה להכנס שם? אשר לא
הlek בעצת רשותם, שהיא עצה
רעשה מצד של עז הדעת טוב
ורע, ובדרך חטאים לא עמד, מי
זו דרך חטאים? אוטה שאמר
בה משללו בין דרך אשה מנافت
אכליה ומתחה פיה וגומר.
ובמושב לצים לא ישב, מי זה
מושב לצים? זו לילית, אם של
ערב רב, שמטמאת לנדה
במושבה, וכן ערב רב מטמאים
במושבם את הצדיקים שיושבים
ביניהם לנדה.

מצפכנים בשיר, רקבלא ברפא בהדרה בנגונא,
לקבלא קדושין מהחמן, דאיןון קדוש קדוש
קדוש וכו' (שם ו. א). וליית קדישה פחות
מעשרה, וקדשין איןון מטרא דחכמה
דאיהו י', קדש ישראל ל' לי' ראשית
תבואה (ירמיהו ב. ג). ראשית ודי, ומתרכין
שבע ברקאן מטרא דאיום עלאה דאייה
ברכה, ועלה אטמר (חזקאל מד ל) להנימ ברכה
אל ביתך, ושבע ברקאן איןון, בשחרית שפטים
לפניה ואחת לאחריה, ובערבית שפטים לפניה
שפטים לאחריה, ו איןון שבע ספירן דכלילון
בחתן וכלה, ודאiah שמע ישראל וגומר,
הא הכא קדושה וברכה ויחוד, בההוא זמנא
אתער דוד בכנור דאייהו מגנן מאליו, בעשרה
מיגני ניגנין: קידמה באשרי ודא בראשית.

תקונא תליפר

בראשות תפון אשרי, ודאiah אשרי
האיש, וαιיה אהיה אשר אהיה,
רישא לכל (דף צ ע"ב) רישין, ועלה אטמר (שיר ז)
רראש עלייך כפרמל ודא תפlein דרישא,
ודלת ראש כארגמן דא תפlein דיד, ויביה
משבחין לבת בהאי אשרי, הכא הוא
דכתיב (בראשית ל. י) באשרי כי אשרוני בנות.

מן זכי לאלא תפון, אשר לא הlk בעצת
רשעים (תהלים א), דאייה עצה בישא
מטרא דעת הדעת טוב ורע, ובדרך חטאיהם
לא עמד, מן דרכו חטאיהם היה דאטמר
בה (משל ל. ט) בין הרך אשה מנافت, אכליה
ומתחה פיה וגומר, ובמושב לצים לא ישב,
מן מושב לצים, דא לילית איפן דעתך רב,
דאיהי מטמאה לנדה במושבה, וכן ערב רב
מטמאין במושבם לצדיקיא דיתבין ביניהם
לנדה.